

РЕШЕНИЕ

№ 3155

гр. София, 10.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 11.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **11841** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 112 от Закона за здравето.

Образувано е по жалба на В. М. С. срещу ЕР № 1519 от зас. № 189/ 20. 10. 2021 г. на НЕЛК, Специализиран състав по нервни, очни и СС болести, с което на жалбоподателката са определени 30 % трайно намалена работоспособност.

В жалбата се излагат подробни аргументи за незаконосъобразност на оспорвания акт и се иска неговата отмяна, като издаден в противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона.

В съдебното заседание жалбоподателката се представлява от адв. П., която поддържа жалбата и моли за отмяна на оспорвания акт.

Ответникът - Национална експертна лекарска комисия не изпраща представител и не ангажира становище по жалбата.

Заинтересованите страни, редовно призовани, не изпращат процесуални представители и не изразяват становище по жалбата.

Административен съд – София град, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство пред НЕЛК е образувано по жалба от В. С. срещу Експертно решение № 1359/ 14. 07. 2021 г. на ТЕЛК на МБАЛ НКБ С., с което са й определени 30 % трайно намалена работоспособност /ТНР/, във връзка с преосвидетелстване на лицето и с водеща диагноза: увреждане на междупрешленните дискове в шийния отдел с радикулопатия, общо заболяване Синдром на карпалния канал в ляво с увреда на н.медианус в ляво. С оспореното ЕР № 1519 от зас. № 189/ 20. 10. 2021 г. на НЕЛК, Специализиран състав по нервни, очни и СС болести е потвърдено изцяло ЕР на ТЕЛК, като решението е взето по документи.

При преосвидетелстването на лицето от ТЕЛК, което е извършено по документи и което е потвърдено от НЕЛК, съобразно установените при жалбоподателката заболявания, били отразени следните проценти ТНР, в съответствие с Наредбата за медицинската експертиза:

Дегенеративна ставна и дискова болест в цервикален и лумбален отдели. Ш. и лубосакрална радикулопатия - 30 %, съгласно част Седма, т. 15.2.

Синдром на карпалния канал в ляво – лека степен. Е. данни за лекостепенен блок в провеждането на н. медианус, през карпалния канал в ляво - 10 %, съгласно част Седма, т. 11.4.1.

Предвид това бил определен краен процент 30 % ТНР.

За изясняване на делото от фактическа страна са допуснати и изслушани две съдебно-медицински експертизи, извършени от вещо лице – невролог.

В първоначално изготвената съдебномедицинска експертиза вещото лице е посочило, че жалбоподателката е с водеща диагноза "Увреда на междупрешленните дискове в шийния отдел с радикулопатия", като към настоящия момент страна от многоетажна дискова болест в шийния и лумбален отдел на гръбнака с хронично персистиращи радикулопатии, както и от синдром на карпалния канал с увреда на нервус медианус в ляво. Посочило е наличието на рентгенологични доказани артрозни промени в областта на лявата раменна става, обуславящи ограничение в движението ѝ, налагащо оценка за функционалния дефицит и консултация с ортопед. АХ I степен – дискоординационен синдром с чести световъртежни кризи, изискващ диагностично уточняване с допълнителни изследвания отоневрологично, КТ на главен мозък или Я., консултация с невролог и УНГ специалисти.

Посочило е също, че за дискогенното заболяване с хронично персистиращи радикулопатии с чести рецидиви, видно от медицинската документация с многократни хоспитализации, следва 30 % т.н.р по част Седма, т. 15.2. от НМЕ. За лекостепенното увреждане на н.медианус, каквото е обективирано с Е. изследване, се следва 10 %, съгласно част Седма, т. 11.4.1. от НМЕ. Относно увредата на лявата раменна става вещото лице е уточнило, че е необходимо диагностично уточняване от ортопед за отчитане на функционалния дефицит, за да бъде определен % т.н.р. АХ диагностицирана като есенциална първична хипертония изисква уточняване от кардиолог и провеждане на съответни изследвания, ехокардиография, консултация с офталмолог за изследване на очни дъна и др. Вещото лице е уточнило, че за дискоординационния синдром при жалбоподателката, приемайки го като лека степен, се следват 50 %, но е необходимо извършването на горепосочените изследвания и оценка от невролог и УНГ специалисти.

Във връзка с представените по делото допълнителни изследвания и прегледи на жалбоподателката, по делото е назначена допълнителна съдебно-медицинска експертиза, в която вещото лице е посочило, че предвид представената по делото

документация, МЕД и линия преглед от 18. 02. 2022 г. В. С. страда от Централен отоневрологичен синдром в стадий на субкомпенсация, средно тежка степен с чести рецидиви с водеща съдова генеза, АХ I – II степен, за което се следват 75 % ТНР по част Седма, т. 3.3. от НМЕ.

За дискогенна болест – увреждане на междупрешленните дискове в шийна и лумбална област на гръбнака с хронично персистиращи радикулопатии с чести рецидиви се следват 30 % ТНР по част Седма, т. 15.2. от НМЕ.

За синдром на карпалния канал с лекостепенно увреждане на нервус медианус в ляво се следват 10% ТНР, по част Седма, т. 11.4.1 от НМЕ.

В допълнителното съдебно-медицинско заключение крайният процент ТНР е определен на 75 %, съгласно НМЕ, пр. 2 към чл. 63, ал. 3 от методиката за прилагане на отправните точки за оценка на ТНР в % за 3 години.

При постановяване на своето решение съдът се довери на изготвените по делото първоначална и допълнителна съдебно-медицински експертизи, тъй като вещото лице, съобразно своята компетентност, е отговорило в пълнота на поставените задачи и при извършване на всички необходими изследвания.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е от надлежна страна и в преклузивния срок за оспорване. Разгледана по същество, същата е основателна, поради следните съображения:

Обжалваният административен акт е постановен от компетентен по смисъла на чл. 103, ал. 4 от Закона за здравето във връзка с чл. 3, ал. 2 от Наредбата за медицинската експертиза – /НМЕ/ орган, в установената от чл. 59, ал. 2 от АПК форма и при спазване на административно-производствените правила.

Решението е взето от Специализиран състав по нервни, очни и СС болести, определен съобразно водещата диагноза, в изпълнение на чл. 49, ал. 1 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи. Не е нарушено и изискването на чл. 18, ал. 3 от посочения правилник в специализирания състав да бъдат включени не по-малко от трима лекари заедно с неговия председател. Предвид това, съдът не констатира нарушение на чл. 146, т. 3 от АПК.

Спорен между страните по делото е въпросът относно процента на ТНР на освидетелстваното лице по отношение на заболяванията, който предопределя и въпроса дали административният орган е приложил правилно материалния закон – чл. 63, ал. 1 от НМЕ, по отношение на преценката на установените увреждания, стадият на развитието им и обусловеният функционален дефицит според Приложение № 1 към посочената разпоредба, съобразяването на процента ТНР със степента на установения дефицит, както и определянето на крайния процент намалена работоспособност при спазването на Методиката за прилагане на отправните точки за оценка на ТНР в проценти, съгласно Приложение № 2 към чл. 63, ал. 3 от НМЕ.

Твърдението на жалбоподателката за здравословно състояние, различно от описаното в оспореното от него ЕР на НЕЛК, освидетелстваното лице е длъжно да докаже с допустимите доказателствени средства, защото този факт е в негов интерес и доколкото преценката за здравословно състояние изисква специални знания в

областта на медицината, каквито съдът не притежава, своите изводи за основателност на оспорването, той прави с помощта на вещи лица, които имат съответната специалност.

В раздел III на Приложение № 2, към чл. 63, ал. 3 от НМЕ, приложима към датата на издаденото решение на ТЕЛК е посочено, че когато са налице няколко увреждания, независимо дали са за заболявания от общ характер, или за заболявания с причинна връзка, за всяко от които в отправните точки за оценка на трайно намалената работоспособност/вид и степен на увреждане е посочен отделен процент, оценката на трайно намалената работоспособност/вид и степен на увреждане се определя, като се взема най-високият процент по съответната отправна точка на най-тежкото увреждане. Останалите проценти за съпътстващите увреждания не се вземат предвид при оценката, но се изписват в мотивната част на експертното решение.

По отношение на заболяванията на лицето, съдът намира следното:

В оспорваното решение на НЕЛК, с което е потвърдено ЕР на ТЕЛК се установява, че лицето има следните увреждания:

Дегенеративна ставна и дискова болест в цервикален и лумбален отдели. III. и лубосакрална радикулопатия - 30 %, съгласно част Седма, т. 15.2. от НМЕ.

Синдром на карпалния канал в ляво – лека степен. Е. данни за лекостепенен блок в провеждането на н. Медианус, през карпалния канал в ляво - 10 %, съгласно част Седма, т. 11.4.1. от НМЕ.

От приетата по делото допълнителна съдебно-медицинска експертиза се установява, че при жалбоподателката са налице следните заболявания:

Централен отоневрологичен синдром в стадий на субкомпенсация, средно тежка степен с чести рецидиви с водеща съдова генеза, АХ - I – II степен, за което се следват 75 % ТНР по част Седма, т. 3.3. от НМЕ.

За дискогенна болест – увреждане на междупрешленните дискове в шийна и лумбална област на гръбнака с хронично персистиращи радикулопатии с чести рецидиви се следват 30 % ТНР по част Седма, т. 15.2. от НМЕ.

За синдром на карпалния канал с лекостепенно увреждане на нервус медианус в ляво се следват 10% ТНР, по част Седма, т. 11.4.1 от НМЕ.

Предвид обстоятелството, че обжалваният административен акт има характер и на медицинско заключение, същото следва да е постановено при вярно отразяване на здравословното състояние на освидетелстваното лице към момента на освидетелстването. Предвид обективното състояние на жалбоподателката, при чието освидетелстване в хода на административното производство не са направени всички възможни изследвания, от които по категоричен начин да се установи нейното действително здравословно състояние, следва да се приеме, че административният орган е приложил неправилно материалния закон, като установената от НЕЛК оценка на работоспособността - 30 % ТНР е неправилно определена, поради което и жалбата се явява основателна.

Оспореното решение на НЕЛК следва да се отмени и преписката следва да се върне на ответника, при условията на чл. 173, ал. 2 от АПК, за решаване на спора по същество при правилно приложение на Наредбата за медицинската експертиза. Установи се от събраните по делото доказателства, че в случая действителното здравословно състояние на лицето не съответства на установеното от НЕЛК. Цитираните в ЕР на ТЕЛК данни не съответстват на установените при извършения преглед на лицето в хода на съдебното производство.

В настоящия случай горестоящият административен орган НЕЛК се е произнесъл, без да изясни напълно спорните по преписката обстоятелства, поради което решението му в тази част е необосновано и несъобразено с материалноправните разпоредби. Това от своя страна намира отражение и върху постановения административен акт, тъй като същият не отразява обективното състояние на освидетелстваното лице.

Изложеното до тук налага решението на НЕЛК да бъде отменено и преписката да бъде върната на ответника за ново произнасяне.

При този изход на спора и предвид направеното искане, на жалбоподателката следва да бъдат присъдени направените по делото разноски в размер на 639 /шестстотин тридесет и девет/ лева, от които 10 /десет/ лева за държавна такса и 629 /шестстотин двадесет и девет/ лева - депозит за вещо лице.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – Второ отделение, 29 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ ЕР № 1519 от зас. № 189/ 20. 10. 2021 г. на НЕЛК, Специализиран състав по нервни, очни и СС болести.

ИЗПРАЩА административната преписка на НЕЛК – С., специализиран състав по нервни, очни и СС болести за ново произнасяне, съобразно мотивите на настоящия съдебен акт.

ОСЪЖДА Национална експертна лекарска комисия да заплати на В. М. С. сумата от 639 /шестстотин тридесет и девет/ лева, представляваща направените по делото разноски.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: